

Sygn. akt II Kp 202/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k.

na skutek zażalenia P. D.

na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia 17 kwietnia 2014r. w sprawie 1 Ds. 463/14 w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia **P. D.** z dnia 29 kwietnia 2014r. i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia 17 kwietnia 2014r., w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 463/14, w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014r. Prokuratura Rejonowa w D. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie psychicznego i fizycznego znęcania się nad P. D., w okresie od 1 października 2010r. do 28 marca 2014r., w B., to jest o czyn z art. 207 § 1 k.k., z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie w dniu 29 kwietnia 2014r. wniósł zażalenie P. D., domagając się uchylecia postanowienia i skierowania sprawy celem wszczęcia i przeprowadzenia postępowania.

We wniosku z dnia 16 maja 2014r Prokurator Rejonowy w D. zwrócił się o nieuwzględnienie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, bowiem zarzuty w nim zawarte nie znajdują oparcia w treści materiałów zebranych w aktach postępowania sprawdzającego, dających podstawy do wydania zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonego, podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie, iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału wynika, że P. D., po kilkuletnim okresie przebywania poza granicami kraju, w 2010r. powrócił do Polski i zamieszkał razem ze swoją matką Z. D. i siostrzeńcem J. K.. Każda z tych osób zajmuje oddzielny pokój. Po pół roku zgodnego życia, nastąpiły konflikty pomiędzy skarżącym, a jego siostrzeńcem,

trwające do marca 2014r. Z poczynionych na podstawie zebranego w toku postępowania sprawdzającego materiału dowodowego ustaleń nie wynika, aby ktokolwiek z domowników zamieszkałych w B., przy ul. (...), znęcał się nad P. D.. Z rozpytań członków rodziny skarżącego, jak i opiekunki PCK, sprawującej opiekę nad chorą Z. D. wynika, że źródłem konfliktów może być pogarszająca się kondycja psychiczna P. D., który od 2010r. pozostaje pod opieką lekarza psychiatry i psychologa. Z tych samych materiałów nie wynika zarzut podniesiony przez skarżącego, jakoby wykazujący agresję siostrzeniec kierował pod jego adresem obraźliwe wulgaryzmy. Sam pokrzywdzony nie powstrzymywał się natomiast z używaniem wulgaryzmów nawet składając zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, w dniu 28 marca 2014r., w Komisariacie Policji w B., prezentując przy tym agresywną postawę wobec otoczenia.

Zgodnie z art. 207 § 1 k.k. przestępstwo znęcania się polega na zadawaniu cierpień fizycznych lub moralnych członkowi rodziny lub innej osobie pozostającej w stałym lub przemijającym stosunku zależności sprawcy. Przez „znęcanie się” należy rozumieć takie działanie sprawcy, które polega między innymi na intensywnym i dotkliwym zadawaniu cierpień moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udrczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenie jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek (wyrok SN z dnia 6 sierpnia 1996 r. sygn. akt WR 102/96, Prok. i Pr. 1997 r., nr 2, poz. 8). O przyjęciu więc znęcania się rozstrzygają społecznie akceptowane wartości wyrażające się w normach etycznych i kulturowych.

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. Zgromadzony materiał nie potwierdził faktów wskazanych przez skarżącego, a w szczególności, aby miała być stosowana wobec niego jakakolwiek przemoc.

Zdaniem Sądu, w toku przeprowadzonych w sprawie czynności sprawdzających zebrano wystarczający materiał dowodowy uzasadniający decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia i przyjęcie, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego odnośnie czynu z art. 207 § 1 k.k. nie zasługuje na uwzględnienie.